

با محسن حدادی؛ محیط بان جوانی که از حیات وحش پارک ملی گلستان حفاظت می کند

ناتور دشت

عکس ها: محسن حدادی

از این کسری استفاده کنم، ولی من را بفرستید به منطقه ای که تا به حال خدمت نکرده ام. فضای آن منطقه حفاظت شده را که نامش لوه بود خیلی دوست داشتم، چون جنگلی بود و ویژگی های خاصی داشت. خلاصه آن قدر از محیط بانی خوشم آمده بود که تا روز آخر خدمت کردم.» می گوید خوش شانس بوده، چون یک ماه بعد از تمام شدن خدمت، با آگهی آزمون استخدامی در روزنامه مواجه می شود. «شانس من این بود که یک ماه بعد از این که خدمت تمام شد، در روزنامه آگهی آزمون استخدامی دادند. استان گلستان هم شش نفر نیرو می خواست. در آزمون شرکت کردم و بعد از سه سال کش و قوس، بالاخره قبول شدم و به استخدام محیط زیست در آمدم.»

ادکلن زده به جنگل بروید!

پارک ملی گلستان، محل کار محسن حدادی در ایران و حتی جهان بی نظیر است. «تنوع گیاهی این پارک به اندازه تنوع گیاهی نیمرخ قاره اروپاست و یک هشتم گونه های گیاهی، یک سوم گونه های پرندگان و بیش از ۵۰ درصد گونه های پستانداران کشور در این پارک زندگی می کنند. در مناطق جنگلی پارک ملی خرس، گوزن قرمز، شوکا (گوزن مینیاتوری)، پلنگ، گربه وحشی و... داریم. بعد به منطقه ای صخره ای می رسمیم که مدل حیوانات در آن متفاوت است و کل

آغاز علاقه به محیط زیست بار از بقا

علاقه محسن به محیط زیست از کودکی آغاز شده است، یعنی زمانی که مدت زیادی را صرف دیدن فیلم های حیات وحش می کرده و به این کار علاقه فراوانی داشته است. «یک روز با یک محیط بان از شهر خودمان آشنا شدم که می گفت ما سرباز محیط زیست جذب می کنیم. آن موقع از محیط زیست چیز زیادی نمی دانستم و اصلاً با شغل محیط بانی آشنا نبودم. ۲۲ ساله بودم و می خواستم سربازی بروم، اما در نهایت سرباز محیط زیست شدم. امریه گرفتم و کارهایم انجام شد، دو ماه آموزشی را تهران بودم، بعد به استان گلستان برگشتم و خدمت آغاز شد. کم کم با واژه محیط بان آشنا شدم و جزئیات آن را فهمیدم، نسبت به حیوانات و گیاهان شناخت بیشتری پیدا کردم و تجربه ام بیشتر شد.» در زمان خدمت در چهار نقطه از پارک ملی گلستان جا به جا شده و می گوید آن قدر به محیط بانی علاقه مند شده که وقتی به او مرخصی می دادند، چند ساعت می رفته خانه و دوباره غروب برمی گشته به محل خدمت. «در آن زمان شکارچی های زیادی را هم گرفتیم و به مراجع قانونی تحویل دادیم.» این علاقه به محیط بانی تا حدی پیش می رود که محسن قید کسر خدمت را هم می زند. «چهار ماه مانده بود خدمت تمام شود و سه ماه کسر خدمت هم گرفته بودم. یعنی از خدمت یک ماه بیشتر نمانده بود. رفتم به رئیس اداره گفتم من نمی خواهم

محمد وفایی

روزنامه نگار

پرداختن به محیط بانان در رسانه ها عادت جدیدی است، عادت که با توسعه پیدا کردن آموزش های محیط زیستی و راه افتادن کمپین ها و گروه های دوستدار محیط زیست در چند سال اخیر زیاد دیده می شود. محیط بانان در شرایط سختی کار می کنند و خطرات جانی ناشی از درگیری با شکارچیان غیرمجاز یک لحظه دست از سرشان بر نمی دارد. تاکنون چند محیط بان به شهادت رسیده اند و همین مسأله، سختی کار حفاظت از محیط زیست را نمایان می کند. اما جالب است که با این وجود، هنوز هستند کسانی که این کار را عاشقانه انتخاب می کنند و از محیط بانی لذت می برند. در این گزارش با محسن حدادی، محیط بان پارک ملی گلستان صحبت کرده ایم، جوان ۳۰ ساله ای که دانشجوی لیسانس رشته محیط زیست و اهل شهرستان گالیکش استان گلستان است.

بهتر است از تعریف شغل محیط بانی شروع کنیم. محسن می گوید وظیفه محیط بان حفاظت از محیط زیست است؛ این محیط زیست می تواند گیاهی یا جانوری باشد. «یعنی هم حفاظت از گیاهان و هم حفاظت از جانوران جزو وظایف یک محیط بان است. این حفاظت بر اساس قوانینی است که سازمان محیط زیست تعیین کرده است.» او در پارک ملی گلستان مشغول محیط بانی است و می گوید این منطقه شرایط ویژه ای دارد و ممنوعیت های گسترده ای برای مراقبت از آن تعیین شده است. «ورود و خروج افراد به منطقه، چریدن دام ها در مراتع، ورود خودرو، چیدن علف ها و خیلی چیزهای دیگر در پارک ملی گلستان ممنوع است. مأموریت ما این است که محیط زیست را دقیقاً همان طور که هست، حفظ کنیم و اجازه ندهیم تغییری در اکوسیستم ایجاد شود. پارک ملی گلستان حدود ۹۰ هزار هکتار وسعت دارد و آن را برای نسل های آینده حفظ می کنیم.

